

4.s.e.h3k

Salmer:

751 Gud ske tak for lov

696 Kærlighed er lysets kilde

802 Når vinterstorme hærger

-

557 Her vil ties, her vil bies

36 Befal du dine veje v. 2 efter nadver

31 Til himlene rækker din miskundhed Gud

”Det er hvidt herude”

Ord kan redde liv

Historien om stormen på søen et stor billede på vores eget liv. For ikke kun er det fortællingen om, at Jesus og disciplene er på søen i en mægtig storm.

Det er også i en eller anden forstand ordene om, at den storm, der kan være i vores indre og som både kan rive og flå i os, og tynde os ned så vi ingenting kan se.

Så vi ikke kan få øje på det væsentlige i livet længere, men kun stormen i vort liv.

Det er når bølgerne bliver så høje, at vi slet ikke kan få øje på det gode i vores liv længere.

Så har man det præcis som disciplene i båden her i dag. Eller som Job, der skældes af Gud Herren inde fra stormen i dag, som vi hørte det i GT og han spørger: Hvor var du, da alt blev til?

Og Jesus skælder ud på nøgagtig samme måde her i dag, hvor han siger: I lidt-troende disciple!

Det er som at høre Egon Olsen sige til sine to hjælpere, Benny og Kjeld, når de stiller spørgsmål ved et kup:

Må jeg være fri! Ti stille! Det er for galt. Jeg finder mig ikke i det! Det er det samme hver gang. Det er det samme hver eneste gang. Man har en plan - en genial plan! - og så er man omgivet af hundehoveder og hængerøve, lusede amatører, elendige klamphuggere, latterlige skidesprællere, talentløse skiderikker, impotente grødbønder, småbørnspædagoger og socialdemokrater!

Måske er det ikke lige det, Jesus har sagt, men skælder ud, det gør han. For disciplene kan kun få øje på det forfærdelige. På stormen. De kan ikke se andet end det. De har slet ikke fattet det væsentlige.

Svend Havsten-Mikkelsen

Sådan kan man også have det med Svend Havsteen-Mikkelsens billeder – som I har fået i hånden i dag.

Her ser vi øverst et billede af Stormen på søen. Der er vand over det hele og man kan næsten ikke se andet en bølger og vand. Selv båden på søen er blevet komplet blå og er gået i et med havet.

Det hele er dunkelt og skræmmende. Man kunne spørge: Når nu der er så mange fine felter i den gamle altertavle i Folding kirke, så kunne maleren da godt have malet med lidt andre farver end kun den blå!

Vi kan på mange måder kun se et hav fyldt ”Sea of troubles” som Shakespeare kalder det i en af sine store monologer.

Scenen på søen var virkelig skræmmende sådan som vore storme i livet kan være det. Disciplene vækkede Jesus og det ville vi nok også have gjort. Men han er ikke altid lige til at få øje på i vores liv – og sådan er det også i Sven Havsteen-Mikkelsens billede.

Der er tilsyneladende kun et mægtigt hav – en vinterstorm der hærger.

Men ser man godt efter, får man øje på en lille uanselig båd midt i en stor skræmmende bølge. Det er bare et par streger midt i det store brusende hav. Typisk Sven Havsteen-Mikkelsen streg.

Og hvis man ser godt efter, så står der i stævnen af båden en skikkelse med en udstrakt hånd. To røde streger – som er Jesus. Den røde farve er naturligvis kærlighedens livgivende farve. Og det er nok.

Der skulle en gang have været en mand i den menighed, hvor maleriet skulle hænge, der havde sagt, at der var for meget vand og alt for lidt Jesus.

Manden har fuldstændig ret i, at der er for meget mørke, vand og bølger og temmelig lidt Jesus .

Men det fantastiske er, at har man først fået øje på denne røde skikkelse, på kærligheden, så kan man ikke få øjnene fra den igen.

Så er det pludselig stregerne, der fylder ALT. Så betyder bølgerne ikke så meget mere. De er der stadig, men de betyder ikke mere. Deres magt er brudt og skræmmer ikke mere på samme måde som før.

Og på samme måde er det med menneskelivet: Har man først fået øje på kærligheden, så kan det storme hvad det vil vi vores liv.

Det er ikke sikkert, at vores liv er en lystsejlad – det er de færreste liv og vi kender alle til det at være på dybt vand eller synes at vi gang på gang sejler på vores eget Titanic, og at vi før eller vi siden møder et isbjerg.

Det er stærke sager, men kristendommen er ikke for svage nerver og pæne folk.

Den er for bange sjæle og fortabte syndere. For dig og mig.

Hvis vi ikke skal drukne i synd og død, må vi påmønstre kirkeskibet, ikke fordi det er det flotteste i havnen, men fordi Jesus er med ombord.

Og så kan det godt være, at han skælder os ud som Egon Olsen ville gøre det. Men så længe der er skæld ud, så er der kontakt. Det er først når vi ikke længere taler sammen, at vi drukner i bølgerne.

Og pointen er, at Gud i Kristus bliver ved med at tale til os. Måske som skældud, men altid for at nå os med sin blodrøde kærlighed og miskundhed.

Pointen her i dag er at evangelisten Matthæus vil vise hvem Jesus er. Mathæus vil fortælle om det barn der blev født julenat og hvem han egentlig var og mindst hvilken magt spædbarnet i krybben i grunden havde.

Og i fortællingen her i dag viser det sig, at Jesus har Guds magt.

Ren overlevelse ikke nødvendigvis det vigtigste.

Døden ikke er den største fare, vi kan råde ud i. Og det er det, Jesus viser med sit spørgsmål om tro.

Den største fare vi kan råde ud i er at være uden for fællesskabet. Uden for tilliden og troen. Det er den egentlige død.

Og netop I Kristus har Gud for evigt lovet aldrig at slippe nogen af os. Uanset hvilke livsstorme vi havner i så kan vi se ham som et par røde streger. Husk det.

Amen

EFTER PRÆDIKEN:

Lovprisning: Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, således også nu og altid og i al evighed. Amen

Lad os hver for sig takke og bede i stilhed! Ca. 1. min.
Kirkebøn: Kære Gud og Far i himlen.

Tak for fællesskab for livet. Vi takker dig for håbet i Jesus Kristus, som du lod føde som er grunden til al samhørighed med dig uanset hvilket uvejr livet kaster os ud i.

Vi takker dig for din kirke her i Ulfborg sogn, og ud over hele jorden. Vi beder dig om at høre vore bønner,

både dem, der kan høres og dem, der bedes som suk i stilhed eller helt uden ord.

Vi beder dig for dem der er syge og de, der har mange sorger i livet. Og vi beder for dem, der glæder sig over livet. Vær du os alle, der, hvor vi er.

Velsign og bevar dine sakramenter, dåben og nadveren, hvori du kan kendes på, at dit Ord i Kristus har frit løb til vore hjerter som en evig kilde til nyt liv.

Vi beder dig for al lovlig øvrighed, hele det kongelige hus og for alle huse.

Og vi beder dig for alle med ansvar i vort samfund. Giv dem troskab, varme og visdom til at forvalte deres magt og viden til værn for de svage og til gavn for enhver.

Giv dem og os alle del i din kærlighed, der overvinder enhver død i tid og evighed.

Amen.